

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 07.06.2001

Časová verzia predpisu účinná od: 07.06.2001

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

214

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 9. decembra 1994 bol v New Yorku prijatý Dohovor o bezpečnosti personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu. Za Slovenskú republiku bol dohovor podpísaný 28. decembra 1995. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 340 zo 16. mája 1996 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 7. júna 1996. Ratifikačná listina bola uložená u depozitára dohovoru, generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, 26. júna 1996. Dohovor nadobudol platnosť 15. januára 1999 na základe článku 27 ods. 1 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť tiež 15. januára 1999 na základe článku 27 ods. 1. Slovenská republika pri podpise dohovoru urobila podľa článku 22 ods. 2 dohovoru vyhlásenie, ktoré potvrdila pri uložení ratifikačnej listiny: „Ak spor o výklad alebo o uplatňovanie dohovoru nebude urovnaný rokovaniami, Slovenská republika uprednostňuje jeho predloženie Medzinárodnému súdnemu dvoru podľa článku 22 ods. 1 dohovoru. Preto spor, ktorého stranou by bola Slovenská republika, môže byť predložený arbitráži len s výslovným súhlasom Slovenskej republiky.“

DOHOVOR o bezpečnosti personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu

Štáty, zmluvné strany tohto dohovoru, hlboko znepokojené narastajúcim počtom úmrtí a zranení v dôsledku úmyselných útokov na personál Organizácie Spojených národov a pridružený personál, majú na zreteli, že útoky na osoby alebo nedovolené zaobchádzanie s osobami, ktoré konajú v mene Organizácie Spojených národov, sú neospravedliteľné a neprijateľné bez ohľadu na ich páchatelov, uznávajú, že operácie Organizácie Spojených národov sa vykonávajú v spoločnom záujme medzinárodného spoločenstva a v súlade s princípmi a cieľmi Charty Organizácie Spojených národov, uvedomujúc si dôležitý prínos, na ktorom sa personál Organizácie Spojených národov a pridružený personál podieľa v rámci úsilia Organizácie Spojených národov v oblasti preventívnej diplomacie, nastolovania, udržiavania a upevňovania mieru a humanitárnych a iných operácií, vedomé si súčasných opatrení na zaistenie bezpečnosti personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu vrátane opatrení, ktoré v tomto smere vykonali hlavné orgány Organizácie Spojených národov, uznávajú však, že súčasné opatrenia na ochranu bezpečnosti personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu sú nedostatočné, uvedomujúc si, že účinnosť a bezpečnosť operácií Organizácie Spojených národov sa zvyšuje, keď sa tieto operácie vykonávajú so súhlasom hostiteľského štátu a v spolupráci s ním, vyzývajú všetky štáty, v ktorých je rozmiestnený personál Organizácie Spojených národov a pridružený personál, a všetky ostatné, s ktorými môže byť tento personál spätý, aby mu poskytli úplnú podporu s cieľom uľahčiť uskutočňovanie operácií a zabezpečiť splnenie mandátu Organizácie Spojených národov, presvedčené o nevyhnutnosti naliehavo prijať náležité a účinné opatrenia na ochranu pred útokmi proti personálu Organizácie Spojených národov a pridruženému personálu a na potrestanie tých, ktorí takéto útoky spáchali, dohodli sa takto:

Článok 1

Pojmy

Na účely tohto dohovoru

- a) „personál Organizácie Spojených národov“ znamená
 - i) osoby poverené alebo rozmiestnené generálnym tajomníkom Organizácie Spojených národov ako členovia vojenských, policajných alebo civilných zložiek operácie Organizácie Spojených národov,
 - ii) iných predstaviteľov a expertov vyslaných Organizáciou Spojených národov alebo jej odbornými organizáciami alebo Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu, ktorí sú služobne prítomní v oblasti, v ktorej sa vykonáva operácia Organizácie Spojených národov,
- b) „pridružený personál“ znamená
 - i) osoby menované vládou alebo medzivládnu organizáciou so súhlasom príslušného orgánu Organizácie Spojených národov,
 - ii) osoby poverené generálnym tajomníkom Organizácie Spojených národov, odbornou organizáciou alebo Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu,
 - iii) osoby rozmiestnené humanitárnou mimovládnu organizáciou alebo agentúrou na základe dohody s generálnym tajomníkom Organizácie Spojených národov alebo s odbornou organizáciou, alebo s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu, ktoré vykonávajú činnosti zamerané na podporu naplnenia mandátu operácie Organizácie Spojených národov,
- c) „operácia Organizácie Spojených národov“ znamená operáciu uskutočňovanú na základe rozhodnutia príslušného orgánu Organizácie Spojených národov v súlade s Chartou Organizácie Spojených národov, vykonávanú a kontrolovanú orgánmi Organizácie Spojených národov, ak
 - i) operácia je zameraná na udržiavanie alebo nastolenie medzinárodného mieru a bezpečnosti alebo
 - ii) Bezpečnostná rada alebo Valné zhromaždenie vyhlásilo, na účely tohto dohovoru, že hrozí mimoriadne nebezpečenstvo personálu, ktorý sa zúčastňuje na operácii,
- d) „hostiteľský štát“ znamená štát, na ktorého území Organizácia Spojených národov vykonáva operáciu,

- e) „tranzitný štát“ znamená iný ako hostiteľský štát, cez ktorého územie personál Organizácie Spojených národov a pridružený personál alebo ich vybavenie prechádzajú alebo sú na ňom dočasne prítomné v rámci operácie Organizácie Spojených národov.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Tento dohovor sa vzťahuje na personál Organizácie Spojených národov a pridružený personál, ako aj na operácie Organizácie Spojených národov podľa ustanovení článku 1.
2. Tento dohovor sa nevzťahuje na operáciu Organizácie Spojených národov uskutočňovanú na základe rozhodnutia Bezpečnostnej rady v rámci donucovacích opatrení podľa kapitoly VII Charty Organizácie Spojených národov, v ktorej rámci je personál zapojený do boja proti organizovaným ozbrojeným silám a na ktorú sa vzťahuje právo medzinárodných ozbrojených konfliktov.

Článok 3

Označenie

1. Vojenské a policajné zložky operácie Organizácie Spojených národov a ich vozidlá, plavidlá a lietadlá budú osobitne označené. Ostatný personál, iné vozidlá, plavidlá a lietadlá použité v rámci operácie Organizácie Spojených národov budú náležite označené, ak generálny tajomník Organizácie Spojených národov nerozhodne inak.
2. Každý člen personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu bude mať pri sebe náležité doklady totožnosti.

Článok 4

Dohody o statuse operácie

Hostiteľský štát a Organizácia Spojených národov uzavruť čo najskôr dohodu o statuse operácie Organizácie Spojených národov a každého personálu, ktorý je do nej zapojený, vrátane, inter alia, ustanovení o výsadách a imunitách vojenských a policajných zložiek operácie.

Článok 5

Tranzit

Tranzitný štát uľahčí voľný prechod personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu a ich vybavenia do hostiteľského štátu a z hostiteľského štátu.

Článok 6

Rešpektovanie zákonov a predpisov

1. Bez ujmy na výsadách a imunitách, ktoré personál Organizácie Spojených národov a pridružený personál môžu požívať, alebo bez ujmy na požiadavkách vyplývajúcich z ich povinností personál Organizácie Spojených národov a pridružený personál
 - a) rešpektujú zákony a predpisy hostiteľského štátu a tranzitného štátu a
 - b) zdržia sa akejkoľvek akcie alebo činnosti, ktorá je nezlučiteľná s nestrannou a medzinárodnou povahou ich povinností.
2. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov prijme všetky náležité opatrenia na zabezpečenie dodržiavania týchto záväzkov.

Článok 7

Záväzok zabezpečiť bezpečnosť personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu

1. Personál Organizácie Spojených národov a pridružený personál, ich vybavenie a priestory nesmú byť objektom útoku alebo akejkoľvek akcie, ktorá im bráni vykonávať ich mandát.
2. Štáty, zmluvné strany, prijmú všetky príslušné opatrenia na zabezpečenie bezpečnosti personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu. Štáty, zmluvné strany,

podniknú najmä všetky náležité kroky na ochranu personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu, ktoré sú rozmiestnené na ich území, pred trestnými činmi uvedenými v článku 9.

3. Štáty, zmluvné strany, budú náležite spolupracovať s Organizáciou Spojených národov a s inými štátmi, zmluvnými stranami, pri uplatňovaní tohto dohovoru, najmä vždy vtedy, keď hostiteľský štát nie je spôsobilý urobiť požadované opatrenia.

Článok 8

Povinnosť prepustiť alebo vrátiť zajatý alebo zadržaný personál Organizácie Spojených národov a pridružený personál

Ak príslušník personálu Organizácie Spojených národov alebo pridruženého personálu je zajatý alebo zadržaný v rámci vykonávania jeho povinností a ak jeho totožnosť bola preukázaná, nemôže byť vypočúvaný a musí byť bezodkladne prepustený a vrátený Organizácii Spojených národov alebo inému príslušnému orgánu s výnimkou odlišnej úpravy v dohode o postavení vojenských síl. Do prepustenia sa bude s týmto príslušníkom zaobchádzať v súlade so všeobecne uznávanými štandardmi ľudských práv a so zásadami a s duchom Ženevských dohovorov z roku 1949.

Článok 9

Trestné činy proti personálu Organizácie Spojených národov a pridruženému personálu

1. Úmyselný čin
 - a) vraždy, únosu alebo iného útoku na osobu alebo na slobodu ktoréhokoľvek príslušníka personálu Organizácie Spojených národov alebo pridruženého personálu,
 - b) násilného útoku na služobné priestory, súkromné obydlie alebo dopravné prostriedky ktoréhokoľvek príslušníka personálu Organizácie Spojených národov alebo pridruženého personálu, ktorý je takej povahy, že ohrozuje jeho osobu alebo slobodu,
 - c) hrozby spáchania takeého útoku s cieľom donútiť fyzickú osobu alebo právnickú osobu, aby vykonala určitý čin alebo aby sa zdržala jeho vykonania,
 - d) pokusu o spáchanie takeého útoku a
 - e) spoluúčasti na spáchaní akéhokoľvek takeého útoku alebo na pokuse o jeho spáchanie alebo na organizovaní alebo na nariadovaní iným, aby vykonali takýto útok,považuje každý štát, zmluvná strana, za trestný podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku.
2. Každý štát, zmluvná strana, prijme opatrenia, aby trestné činy podľa odseku 1 boli potrestané náležitými trestmi, ktoré budú zohľadňovať závažnosť týchto trestných činov.

Článok 10

Založenie právomoci

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme nevyhnutné opatrenia na založenie svojej právomoci pre trestné činy uvedené v článku 9 v týchto prípadoch:
 - a) ak je trestný čin spáchaný na území tohto štátu alebo na palube lode alebo lietadla registrovaného v tomto štáte,
 - b) ak je podozrivý páchatel štátnym príslušníkom tohto štátu.
2. Štát, zmluvná strana, môže tiež ustanoviť svoju právomoc pre akýkoľvek takýto trestný čin, ak je spáchaný
 - a) osobou bez štátnej príslušnosti, ktorej obvyklý pobyt sa nachádza v tomto štáte, alebo
 - b) na osobe, ktorá je štátnym príslušníkom tohto štátu, alebo
 - c) s cieľom donútiť tento štát, aby vykonal akýkoľvek čin alebo sa zdržal jeho vykonania.
3. Každý štát, zmluvná strana, ktorý ustanovil svoju právomoc podľa odseku 2, to notifikuje generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov. Ak tento štát, zmluvná strana, následne zruší túto právomoc, notifikuje to generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

4. Každý štát, zmluvná strana, prijme nevyhnutné opatrenia na ustanovenie svojej právomoci pre trestné činy podľa článku 9 v prípadoch, ak podozrivý páchatel sa nachádza na jeho území a podľa článku 15 nevydá takúto osobu niektorému zo štátov, zmluvných strán, ktoré založili takúto právomoc podľa odseku 1 alebo 2.
5. Tento dohovor nevyučuje ustanovenie trestnej právomoci na základe vnútroštátneho právneho poriadku.

Článok 11

Predchádzanie trestným činom proti personálu Organizácie Spojených národov a pridruženému personálu

Štáty, zmluvné strany, spolupracujú pri predchádzaní trestným činom podľa článku 9, najmä

- a) prijímaním všetkých praktických opatrení, aby sa na ich príslušných územiach zamedzilo prípravám na spáchanie takýchto trestných činov v rámci ich územia alebo mimo ich územia, a
- b) výmenami informácií v súlade s ich vnútroštátnym právnym poriadkom a koordináciou prijímania administratívnych a iných príslušných opatrení na predchádzanie páchaniu týchto trestných činov.

Článok 12

Výmena informácií

1. Ak podľa podmienok ustanovených vo vnútroštátnom právnom poriadku štát, zmluvná strana, na ktorého území bol spáchaný trestný čin podľa článku 9, má dôvody domnievať sa, že podozrivý páchatel unikol z jeho územia, informuje generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov a priamo alebo jeho prostredníctvom príslušný štát alebo štáty o všetkých relevantných skutočnostiach, ktoré sa týkajú spáchaného trestného činu, a o všetkých dostupných informáciách, ktoré sa týkajú totožnosti podozrivého páchatela.
2. Ak bol spáchaný trestný čin podľa článku 9, každý štát, zmluvná strana, ktorý ma informácie o obeti a o okolnostiach trestného činu, vyvíja úsilie v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom, aby o nich v ucelenej podobe a urýchlene informoval generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov a príslušný štát alebo štáty.

Článok 13

Opatrenia na zabezpečenie stíhania alebo vydania

1. Ak to okolnosti odôvodňujú, štát, zmluvná strana, na ktorého území sa nachádza podozrivý páchatel, prijme v súlade so svojim vnútroštátnym právnym poriadkom náležité opatrenia na zaistenie prítomnosti tejto osoby na účely jej stíhania alebo vydania.
2. Opatrenia prijaté podľa odseku 1 budú bezodkladne a v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom notifikované generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov a priamo alebo jeho prostredníctvom
 - a) štátu, na ktorého území bol trestný čin spáchaný,
 - b) štátu alebo štátom, ktorých je podozrivý páchatel štátnym príslušníkom, alebo ak je táto osoba bez štátnej príslušnosti, na ktorého území má táto osoba obvyklý pobyt,
 - c) štátu alebo štátom, ktorých štátnym príslušníkom je obeť, a
 - d) ostatným zainteresovaným štátom.

Článok 14

Stíhanie podozrivých páchatelov

Ak štát, zmluvná strana, na ktorého území sa podozrivý páchatel nachádza, nevydá túto osobu, predloží bez výnimky a bez zbytočného odkladu záležitosť na trestné stíhanie svojim príslušným orgánom v súlade so svojim právnym poriadkom. Tieto orgány vydávajú rozhodnutie rovnakým spôsobom ako v prípade analogického trestného činu závažnej povahy v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom tohto štátu.

Článok 15

Vydávanie podozrivých páchatelov

1. Ak vydávanie páchatelov pre trestné činy podľa článku 9 nie je obsiahnuté v zmluve o vydávaní, ktorá je uzavretá medzi štátmi, zmluvnými stranami, tieto trestné činy sa za také považujú na základe tohto dohovoru. Štáty, zmluvné strany, sa zaväzujú zakotviť vydávanie pre tieto trestné činy do každej zmluvy o vydávaní uzavretej medzi nimi.
2. Ak štát, zmluvná strana, ktorý podmieňuje vydávanie existenciou zmluvy, dostane žiadosť o vydanie od štátu, zmluvnej strany, s ktorým nemá uzavretú zmluvu o vydávaní, má možnosť považovať tento dohovor za právny dôvod na vydanie pre tieto trestné činy. Podmienky vydania sa riadia právnym poriadkom dožiadaného štátu.
3. Štáty, zmluvné strany, ktoré vydávanie nepodmieňujú existenciou zmluvy, uznajú medzi sebou tieto trestné činy za tie, ktoré zakladajú vydávanie podľa podmienok ustanovených právom dožiadaného štátu.
4. Každý z týchto trestných činov sa bude, na účely vydávania medzi štátmi, zmluvnými stranami, považovať za taký, akoby nebol spáchaný iba na mieste, kde sa uskutočnil, ale aj na území štátov, zmluvných strán, ktoré založili svoju právomoc podľa článku 10 ods. 1 alebo 2.

Článok 16

Vzájomná pomoc v trestných veciach

1. Štáty, zmluvné strany, si budú poskytovať najširšiu možnú pomoc v súvislosti s každým začatým trestným stíhaním za trestné činy podľa článku 9 vrátane poskytovania všetkých dostupných dôkazov, ktoré sú potrebné na stíhanie. Všetky úkony sa riadia vnútroštátnym právnym poriadkom dožiadaného štátu.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nedotýka záväzkov o vzájomnej pomoci, ktoré vyplývajú z akejkoľvek inej dohody.

Článok 17

Spravodlivé zaobchádzanie

1. Každá osoba, ktorá je vyšetrovaná alebo stíhaná pre niektorý z trestných činov podľa článku 9, má zaručené spravodlivé zaobchádzanie, spravodlivý proces a úplnú ochranu svojich práv počas celého vyšetrovania alebo stíhania.
2. Každý podozrivý páchatel má právo
 - a) bezodkladne sa spojiť s najbližším príslušným zástupcom štátu alebo štátov, ktorých je štátnym príslušníkom alebo ktoré sú inak oprávnené chrániť jeho práva, alebo ak je bez štátnej príslušnosti, so štátom, ktorý na základe jeho žiadosti je ochotný chrániť jeho práva, a
 - b) prijímať návštevy zástupcu tohto štátu alebo týchto štátov.

Článok 18

Oznámenie záverov stíhania

Štát, zmluvná strana, v ktorom je podozrivý páchatel stíhaný, informuje o záveroch trestného konania generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý ich postúpi ostatným štátom, zmluvným stranám.

Článok 19

Rozšírenie dohovoru

Štáty, zmluvné strany, sa zaväzujú rozširovať tento dohovor v najširšom možnom rozsahu, najmä zahrnutím jeho štúdia, ako aj príslušných ustanovení medzinárodného humanitárneho práva do svojich programov vojenského vzdelávania.

Článok 20

Výnimky

Nijaké ustanovenie tohto dohovoru sa nedotýka

- a) uplatňovania medzinárodného humanitárneho práva a všeobecne uznávaných štandardov v oblasti ľudských práv, ktoré sú zakotvené v medzinárodných dokumentoch o ochrane operácií Organizácie Spojených národov, ako aj personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu alebo povinnosti tohto personálu dodržiavať tieto práva a štandardy,
- b) práv a záväzkov štátov v súlade s Chartou Organizácie Spojených národov týkajúcich sa súhlasu so vstupom osôb na ich územie,
- c) povinnosti personálu Organizácie Spojených národov a pridruženého personálu konať v súlade s mandátom operácie Organizácie Spojených národov,
- d) práva štátov, ktoré dobrovoľne poskytujú personál na operácie Organizácie Spojených národov, aby ho stiahli z účasti na tejto operácii, alebo
- e) práva na náležité finančné odškodnenie v prípade smrti, invalidity, zranenia alebo choroby osôb dobrovoľne vyslaných štátom na operácie Organizácie Spojených národov, ktoré sú spojené s vykonávaním činnosti na udržanie mieru.

Článok 21

Právo na sebaobranu

Nijaké ustanovenie tohto dohovoru sa nemôže vykladať tak, aby to obmedzovalo právo na sebaobranu.

Článok 22

Riešenie sporov

1. Každý spor o výklad alebo o uplatňovanie tohto dohovoru, ktorý nie je medzi dvoma alebo viacerými štátmi, zmluvnými stranami, urovnaný rokovaniami, podlieha na žiadosť jednej zo strán arbitráži. Ak strany do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti o arbitráž nie sú spôsobilé dosiahnuť dohodu o jej organizácii, môže jedna z nich predložiť spor na Medzinárodný súdny dvor na základe žiadosti podanej v súlade so Štatútom Medzinárodného súdneho dvora.
2. Každý štát, zmluvná strana, môže pri podpise, ratifikácii, prijatí alebo schválení tohto dohovoru alebo pri prístupe k nemu vyhlásiť, že sa nepovažuje byť viazaný celým odsekom alebo časťou odseku 1. Ostatné štáty, zmluvné strany, nebudú viazané odsekom 1 alebo jeho príslušnou časťou voči štátu, zmluvnej strane, ktorý uplatnil takúto výhradu.
3. Každý štát, zmluvná strana, ktorý uplatnil výhradu podľa odseku 2, ju môže kedykoľvek odvolať notifikovaním generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

Článok 23

Hodnotiace schôdzky

Na žiadosť jedného štátu alebo viacerých štátov, zmluvných strán, a so súhlasom väčšiny štátov, zmluvných strán, zvolá generálny tajomník Organizácie Spojených národov schôdzku štátov, zmluvných strán, na posúdenie uplatňovania dohovoru a ostatných problémov súvisiacich s jeho vykonávaním.

Článok 24

Podpis

Tento dohovor je otvorený na podpis všetkým štátom v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku do 31. decembra 1995.

Článok 25**Ratifikácia, prijatie alebo schválenie**

Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 26**Prístup**

Tento dohovor je otvorený na prístup všetkým štátom. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 27**Nadobudnutie platnosti**

1. Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni uloženia dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
2. Pre každý štát, ktorý ratifikuje, prijme alebo schváli tento dohovor alebo k nemu pristúpi po uložení dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe, dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni uloženia jeho ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe.

Článok 28**Výpoveď**

1. Každý štát, zmluvná strana, môže vypovedať tento dohovor písomnou notifikáciou generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.
2. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď generálny tajomník Organizácie Spojených národov dostane túto notifikáciu.

Článok 29**Autentické texty**

Pôvodné vyhotovenie tohto dohovoru, ktorého anglický, arabský, čínsky, francúzsky, ruský a španielsky text sú rovnako autentické, bude uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý zašle jeho overené kópie všetkým štátom.

Dané v New Yorku 9. decembra 1994.

**Príloha
k č. 214/2001 Z. z.**

**CONVENTION
on the Safety of United Nations and Associated Personnel**

The States Parties to this Convention,

Deeply concerned over the growing number of deaths and injuries resulting from deliberate attacks against United Nations and associated personnel,

Bearing in mind that attacks against, or other mistreatment of, personnel who act on behalf of the United Nations are unjustifiable and unacceptable, by whomsoever committed,

Recognizing that United Nations operations are conducted in the common interest of the international community and in accordance with the principles and purposes of the Charter of the United Nations,

Acknowledging the important contribution that United Nations and associated personnel make in respect of United Nations efforts in the fields of preventive diplomacy, peacemaking, peace-keeping, peace-building and humanitarian and other operations,

Conscious of the existing arrangements for ensuring the safety of United Nations and associated personnel, including the steps taken by the principal organs of the United Nations, in this regard,

Recognizing none the less that existing measures of protection for United Nations and associated personnel are inadequate,

Acknowledging that the effectiveness and safety of United Nations operations are enhanced where such operations are conducted with the consent and cooperation of the host State,

Appealing to all States in which United Nations and associated personnel are deployed and to all others on whom such personnel may rely, to provide comprehensive support aimed at facilitating the conduct and fulfilling the mandate of United Nations operations,

Convinced that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures for the prevention of attacks committed against United Nations and associated personnel and for the punishment of those who have committed such attacks,

Have agreed as follows:

**Article 1
Definitions**

For the purposes of this Convention:

(a) "United Nations personnel" means:

(i) Persons engaged or deployed by the

Secretary-General of the United Nations as members of the military, police or civilian components of a United Nations operation;

(ii) Other officials and experts on mission of the United Nations or its specialized agencies or the International Atomic Energy Agency who are present in an official capacity in the area where a United Nations operation is being conducted;

(b) "Associated personnel" means:

(i) Persons assigned by a Government or an intergovernmental organization with the agreement of the competent organ of the United Nations;

(ii) Persons engaged by the Secretary-General of the United Nations or by a specialized agency or by the International Atomic Energy Agency;

(iii) Persons deployed by a humanitarian non-governmental organization or agency under an agreement with the Secretary-General of the United Nations or with a specialized agency or with the International Atomic Energy Agency,

to carry out activities in support of the fulfilment of the mandate of a United Nations operation;

(c) "United Nations operation" means an operation established by the competent organ of the United Nations in accordance with the Charter of the United Nations and conducted under United Nations authority and control:

(i) Where the operation is for the purpose of maintaining or restoring international peace and security; or

(ii) Where the Security Council or the General Assembly has declared, for the purposes of this Convention, that there exists an exceptional risk to the safety of the personnel participating in the operation;

(d) "Host State" means a State in whose territory a United Nations operation is conducted;

(e) "Transit State" means a State, other than the host State, in whose territory United Nations and associated personnel or their equipment are in transit or temporarily present in connection with a United Nations operation.

Article 2

Scope of application

1. This Convention applies in respect of United Nations and associated personnel and United Nations operations, as defined in article 1.

2. This Convention shall not apply to a United

Nations operation authorized by the Security Council as an enforcement action under Chapter VII of the Charter of the United Nations in which any of the personnel are engaged as combatants against organized armed forces and to which the law of international armed conflict applies.

Article 3
Identification

1. The military and police components of a United Nations operation and their vehicles, vessels and aircraft shall bear distinctive identification. Other personnel, vehicles, vessels and aircraft involved in the United Nations operation shall be appropriately identified unless otherwise decided by the Secretary-General of the United Nations.

2. All United Nations and associated personnel shall carry appropriate identification documents.

Article 4
Agreements on the status of the operation

The host State and the United Nations shall conclude as soon as possible an agreement on the status of the United Nations operation and all personnel engaged in the operation including, inter alia, provisions on privileges and immunities for military and police components of the operation.

Article 5
Transit

A transit State shall facilitate the unimpeded transit of United Nations and associated personnel and their equipment to and from the host State.

Article 6
Respect for laws and regulations

1. Without prejudice to such privileges and immunities as they may enjoy or to the requirements of their duties, United Nations and associated personnel shall:

- (a) Respect the laws and regulations of the host State and the transit State; and
- (b) Refrain from any action or activity incompatible with the impartial and international nature of their duties.

2. The Secretary-General of the United Nations shall take all appropriate measures to ensure the observance of these obligations.

Article 7
Duty to ensure the safety and security
of United Nations and associated personnel

1. United Nations and associated personnel, their equipment and premises shall not be made the object of attack or of any action that prevents them from discharging their mandate.

2. States Parties shall take all appropriate measures to ensure the safety and security of United Nations and associated personnel. In particular, States Parties shall take all appropriate steps to protect United Nations and associated personnel who are deployed in their territory from the crimes set out in article 9.

3. States Parties shall cooperate with the United Nations and other States Parties, as appropriate, in the implementation of this Convention, particularly in any case where the host State is unable itself to take the required measures.

Article 8
Duty to release or return United Nations
and associated personnel captured or detained

Except as otherwise provided in an applicable status-of-forces agreement, if United Nations or associated personnel are captured or detained in the course of the performance of their duties and their identification has been established, they shall not be subjected to interrogation and they shall be promptly released and returned to United Nations or other appropriate authorities. Pending their release such personnel shall be treated in accordance with universally recognized standards of human rights and the principles and spirit of the Geneva Conventions of 1949.

Article 9
Crimes against United Nations
and associated personnel

1. The intentional commission of:
- (a) A murder, kidnapping or other attack upon the person or liberty of any United Nations or associated personnel;
 - (b) A violent attack upon the official premises, the private accommodation or the means of transportation of any United Nations or associated personnel likely to endanger his or her person or liberty;
 - (c) A threat to commit any such attack with the objective of compelling a physical or juridical person to do or to refrain from doing any act;
 - (d) An attempt to commit any such attack; and
 - (e) An act constituting participation as an accomplice in any such attack, or in an attempt to commit such attack, or in organizing or ordering others to commit such attack,
- shall be made by each State Party a crime under its national law.

2. Each State Party shall make the crimes set out in paragraph 1 punishable by appropriate penalties which shall take into account their grave nature.

Article 10
Establishment of jurisdiction

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set out in article 9 in the following cases:

- (a) When the crime is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State;
- (b) When the alleged offender is a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such crime when it is committed:

- (a) By a stateless person whose habitual residence is in that State; or
- (b) With respect to a national of that State; or
- (c) In an attempt to compel that State to do or to abstain from doing any act.

3. Any State Party which has established jurisdiction as mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the United Nations. If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General of the United Nations.

4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set out in article 9 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person pursuant to article 15 to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2.

5. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 11

Prevention of crimes against United Nations and associated personnel

States Parties shall cooperate in the prevention of the crimes set out in article 9, particularly by:

- (a) Taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those crimes within or outside their territories; and
- (b) Exchanging information in accordance with their national law and coordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those crimes.

Article 12

Communication of information

1. Under the conditions provided for in its national law, the State Party in whose territory a crime set out in article 9 has been committed shall, if it has reason to believe that an alleged offender has fled from its territory, communicate to the Secretary-General of the United Nations and, directly or through the Secretary-General, to the State or States concerned all the pertinent facts regarding the crime committed and all available information regarding the identity of the alleged offender.

2. Whenever a crime set out in article 9 has been committed, any State Party which has information concerning the victim and circumstances of the crime shall endeavour to transmit such information, under the conditions provided for in its national law, fully

and promptly to the Secretary-General of the United Nations and the State or States concerned.

Article 13

Measures to ensure prosecution or extradition

1. Where the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take the appropriate measures under its national law to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

2. Measures taken in accordance with paragraph 1 shall be notified, in conformity with national law and without delay, to the Secretary-General of the United Nations and, either directly or through the Secretary-General, to:

- (a) The State where the crime was committed;
- (b) The State or States of which the alleged offender is a national or, if such person is a stateless person, in whose territory that person has his or her habitual residence;
- (c) The State or States of which the victim is a national; and
- (d) Other interested States.

Article 14

Prosecution of alleged offenders

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite that person, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the law of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of an ordinary offence of a grave nature under the law of that State.

Article 15

Extradition of alleged offenders

1. To the extent that the crimes set out in article 9 are not extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties, they shall be deemed to be included as such therein. States Parties undertake to include those crimes as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those crimes. Extradition shall be subject to the conditions provided in the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those crimes as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided in the law of the requested State.

4. Each of those crimes shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of article 10.

Article 16

Mutual assistance in criminal matters

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the crimes set out in article 9, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings. The law of the requested State shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 shall not affect obligations concerning mutual assistance embodied in any other treaty.

Article 17

Fair treatment

1. Any person regarding whom investigations or proceedings are being carried out in connection with any of the crimes set out in article 9 shall be guaranteed fair treatment, a fair trial and full protection of his or her rights at all stages of the investigations or proceedings.

2. Any alleged offender shall be entitled:

- (a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State or States of which such person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if such person is a stateless person, of the State which, at that person's request, is willing to protect that person's rights; and
- (b) To be visited by a representative of that State or those States.

Article 18

Notification of outcome of proceedings

The State Party where an alleged offender is prosecuted shall communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to other States Parties.

Article 19

Dissemination

The States Parties undertake to disseminate this Convention as widely as possible and, in particular, to include the study thereof, as well as relevant provisions of international humanitarian law, in their programmes of military instruction.

Article 20

Savings clauses

Nothing in this Convention shall affect:

- (a) The applicability of international humanitarian law and universally recognized standards of human rights as contained in international instruments in relation to the protection of United Nations operations and United Nations and associated personnel or the responsibility of such personnel to respect such law and standards;
- (b) The rights and obligations of States, consistent with the Charter of the United Nations, regarding the consent to entry of persons into their territories;
- (c) The obligation of United Nations and associated personnel to act in accordance with the terms of the mandate of a United Nations operation;
- (d) The right of States which voluntarily contribute personnel to a United Nations operation to withdraw their personnel from participation in such operation; or
- (e) The entitlement to appropriate compensation payable in the event of death, disability, injury or illness attributable to peace-keeping service by persons voluntarily contributed by States to United Nations operations.

Article 21

Right of self-defence

Nothing in this Convention shall be construed so as to derogate from the right to act in self-defence.

Article 22

Dispute settlement

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by application in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State Party may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by all or part of paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 or the relevant part thereof with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 23
Review meetings

At the request of one or more States Parties, and if approved by a majority of States Parties, the Secretary-General of the United Nations shall convene a meeting of the States Parties to review the implementation of the Convention, and any problems encountered with regard to its application.

Article 24
Signature

This Convention shall be open for signature by all States, until 31 December 1995, at United Nations Headquarters in New York.

Article 25
Ratification, acceptance or approval

This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26
Accession

This Convention shall be open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 27
Entry into force

1. This Convention shall enter into force thirty days after twenty-two instruments of ratification, acceptance, approval or accession have been deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 28
Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 29
Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

